

[Formanden.]

bankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta er indhentet fra De samvirkende danske Andelselskaber, Fællesrepræsentationen for de danske Sparekasser og Kreditforeningernes staaende Fællesudvalg. Eksemplarer af de nævnte Udtalelser vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning vedrørende et af den internationale Arbejdskonference i Genève i Aaret 1921 vedtaget Udkast til Konvention angaaende en ugentlig Hviledag i industrielle Virksomheder.

(Forslaget findes i Tillæg A. Sp. 3961).

Forslaget sættes til Forhandling.

Socialministeren (Steincke): Jeg skal tillade mig at forelægge Forslag til Rigsdagsbeslutning vedrørende den kendte Konvention angaaende en ugentlig Hviledag i industrielle Virksomheder. Forslaget er saa kendt af det høje Landsting, at der formentlig kun er Grund til at fremhæve, at siden det sidst har været behandlet her i Tinget, er der i Folketinget af et Mindretal rejst Tvivl om, hvorvidt det under Hensyn til det danske Mejeribrugs Stilling er forsvareligt at foretage Ratifikationen. Jeg henviser i saa Henseende til Folketingsudvalgets Betænkning med tilhørende Bilag, af hvilke det høje Landsting vil kunne se, hvorledes Bureauets desværre nu afdøde Formand har stillet sig overfor dette Spørgsmaal, idet Hr. Thomas i en Skrivelse har anført, at det efter hans Fortolkning af Konventionen var ubestrideligt efter Udtrykkene i Artikel 4, at den danske Regering maatte have Ret til at fritage Mælkeindustrien fra at omfattes af den almindelige Regel i Konventionens Artikel 2. Derfor har Regeringen og Folketingets Flertal ment, at der ikke var noget til Hinder for, at man, uanset det Hensyn, man ønskede at tage til Mejeribrugene, kunde ratificere. Jeg haaber, at det høje Landsting i saa Henseende, efter at have undersøgt Spørgsmaalet, vil kunne slutte sig til Folketingsflertallets Standpunkt, og jeg tillader mig herved at anbefale dette Forslag til Rigsdagsbeslutning.

Stegger Nielsen: Det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning har vi, som

ogsaa nævnt af den højtærede Socialminister, gentagne Gange haft til Behandling her i Tinget, og det er ikke lykkedes under disse Forhandlinger at opnaa Enighed om Forslaget. Heller ikke under den nu tilendebragte Forhandling i Folketinget er det lykkedes at opnaa Enighed, selv om Forslaget der har et Flertal bag sig. Vi har tidligere fremsat vore Betæneligheder ved at ratificere Konventionen, og jeg kan sige, at disse Betæneligheder har vi fremdeles. Jeg finder ingen Anledning til at gentage de Argumenter, jeg tidligere paa mit Partis Vegne har fremført, men skal nøjes med at henvise til dem og i øvrigt erklære, at vi vil være villige til endnu en Gang at prøve, om der muligt under en Udvalgsbehandling kunde komme nye Synspunkter frem, der eventuelt maatte kunne overbevise os om, at denne Ratifikation bør finde Sted, idet jeg dog gentager, at vi fremdeles har vore Betæneligheder.

Carl F. Madsen: Det foreliggende Forslag er, som det allerede er bemærket, en gammel Kending. Det blev vedtaget paa den internationale Arbejdskonference i Genève i Aaret 1921, altsaa for 11 Aar siden, og siden den Tid har Forslaget gentagne Gange været til Behandling i dette høje Ting. Men det er ogsaa rigtigt, at hver Gang Forslaget har været fremme, har det mødt Modstand fra Partiet Venstres og det konservative Partis Side. Jeg har ved de forskellige Lejligheder været forbavset over den Modstand, Forslaget har mødt, for jeg kan ikke se, at det indeholder noget, der paa nogen som helst Maade kan virke generende for Industrien. Hovedbestemmelsen i Forslaget er, at der i hver 7 Dages Periode skal sikres Arbejderne en ugentlig Hviledag paa mindst 24 Timer. Det er Hovedfordringen i denne Konvention, og det synes jeg dog ikke er noget urimeligt Forlangende. Det kan heller ikke virke generende for Arbejdsgiverne indenfor Industrien, saa meget mindre som der ifølge Konventionen i adskillige Tilfælde kan dispenseres fra denne almindelige Bestemmelse. Der hedder saaledes, at der efter Samraad med de interesserede Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer og med tilbørlig Hensyntagen til samtlige humane og økonomiske Interesser kan fastsættes fuldstændige eller delvise Undtagelser fra Hovedbestemmelsen, og det bestemmes endvidere, at saadant Samraad ikke er nødvendigt med Hensyn til de Undtagelser, der allerede har Hjemmel i den eksisterende Lovgivning.